

opusdei.org

Jan Paweł II na stulecie urodzin Josemarii

12 stycznia 2002r. w Auli
imienia Pawła VI, Ojciec Święty,
Jan Paweł II, uroczyście powitał
uczestników kongresu
zorganizowanego z okazji
setnej rocznicy urodzin
błogosławionego Josemaríi
Escrivy, założyciela Opus Dei.
Zachęcamy do zapoznania się z
tekstem przemówienia.

11-04-2006

Tematem międzynarodowej konferencji, która odbyła się w Rzymie pod auspicjami Papieskiego Uniwersytetu Św. Krzyża była „Wielkość życia codziennego”. Podczas audyencji, po przywitaniu i pozdrowieniach ze strony Prałata, Jego Ekscelencji, Javiera Echevarrii, Jan Paweł II zwrócił się do obecnych tymi słowami:

Jestem szczęśliwy mogąc spotkać się z wami na zakończenie Konferencji zorganizowanej z okazji setnej rocznicy urodzin Błogosławionego Założyciela Opus Dei. Pozdrawiam Prałata, Biskupa Javiera Echevarrię, serdecznie dziękując mu za słowa będące wyrazem uczuć wszystkich tu zebranych. Słowa te podkreśliły istotę i wagę waszej konferencji. Oprócz uczczenia osoby Błogosławionego Josemaría Escrivy, staraliście się dogłębnie poznać najważniejsze aspekty jego przesłania. Szczególną uwagę

poświęciliście tematowi „wielkości życia codziennego jako drogi prowadzącej do świętości”.

Pozdrawiam wszystkich obecnych tu dostojników kościelnych i kapłanów, oraz każdego z was, którzy przybyliście do Rzymu, by wziąć udział w tej ważnej uroczystości.

Od początku posługi kapłańskiej bł. Josemaríi Escrivy w sercu jego nauczania znajdowała się prawda, że wszyscy ochrzczeni są wezwani do pełni miłości. Kładł on nacisk na to, że najbardziej bezpośredni sposób wiodący do osiągnięcia tego celu znajduje się pośród codziennych normalnych zajęć.

Pan pragnie wejść w komunie miłości z każdym ze swych dzieci, właśnie podczas ich codziennej pracy zawodowej i wypełniania obowiązków każdego dnia. W świetle tej prawdy owe powszednie czynności i obowiązki stają się

bezcennymi środkami osiągnięcia
jedności z Chrystusem. Stają się
miejscem i materią uświęcenia,
głównym obszarem ćwiczenia się w
cnotach, oraz dialogiem miłości
wyrażonym w czynach. Praca zostaje
wówczas przemieniona duchem
modlitwy. Każdy odkrywa możliwość
kontemplacji Boga, nawet pośród
najprzeróżniejszych zajęć. Dla
każdego ochrzczonego, który chce
wiernie podążać za Chrystusem,
fabryka, biuro, biblioteka,
laboratorium, warsztat, i ściany
domu rodzinnego mogą przemienić
się w miejsca spotkania z Panem,
ponieważ On sam zdecydował się żyć
trzydzieści lat w ukryciu.

Któż mógłby wątpić, że czas
spędzony w Nazarecie nie był
integralną częścią zbawczej misji
Chrystusa? To samo pozostaje
prawdą dla nas. Powszednie
czynności, nawet gdy są pozornie
nudne lub monotonne, gdy

wymagają żmudnej pracy, mogą nabrać nowego, nadprzyrodzonego wymiaru i zostać w pewien sposób przemienione.

W Liście Apostolskim, Novo millennio ineunte, na koniec wielkiego Jubileuszu roku 2000, podkreśliłem w sposób szczególny prawdę, że ideał doskonałości chrześcijańskiej „nie ma być rozumiany jako wymagający nadzwyczajnego życia i dostępny jedynie wybranym «geniuszom świętości».” Co więcej, dodałem, że „Dzisiaj trzeba na nowo z przekonaniem zalecać wszystkim dążenie do tej «wysokiej miary» zwyczajnego życia chrześcijańskiego” (nr 31). Pan daje każdemu ochrzczoneму łaskę potrzebną by osiągnąć szczyt Bożej miłości. Drobnie wydarzenia każdego dnia zawierają w sobie nieoczekiwaną wielkość. Podjęcie ich z miłością do Boga i do bliźnich pozwala na

przezwyciężenie u samego korzenia
każdego podziału między wiarą a
życiem codziennym.

Sobór Watykański Drugi uznał ów
podział jako jeden z
„najpoważniejszych błędów naszych
czasów” (por. *Gaudium et spes*, 43).
Co więcej, poprzez uświęcanie pracy
w zgodzie z normami obiektywnej
moralności, świeccy przyczyniają się
bardzo wyraźnie do budowy,
godniejszego istoty ludzkiej,
społeczeństwa. Uwalniają
stworzenie, które z upragnieniem
oczekuje objawienia się synów
Bożych (por. Rz 8, 19-21). Przez takie
postępowanie świeccy biorą czynny
udział w tworzeniu prawdziwie
ludzkiego społeczeństwa, które dba
zarówno o potrzeby jednostki, jak i o
dobro wspólne.

Ukochani bracia i siostry! Krocząc
śladami waszego założyciela,
trwajcie nadal w waszym powołaniu

i wypełniajcie je z entuzjazmem i wiernością. Ukarzcie waszym codziennym wysiłkiem, że miłość Chrystusa może natchnąć i ożywić każdy przejaw ludzkiego życia. W ten sposób osiągniecie ideał jedności życia, którego wagę podkreślałem w Posynodalnej Adhortacji Apostolskiej *Christifideles laici*. Owa jedność życia jest podstawowym środkiem ewangelizacji we współczesnym społeczeństwie (por. nr 17).

Modlitwa, praca i apostołstwo, jak nauczał was Bł. Josemaría spotykają się i łączą gdy są przeżywane w tym właśnie duchu. Wszak zawsze zachęcał was abyście „namiętnie kochali świat”. Ale zawsze dodawał ważne wyjaśnienie : „ludzie, żyjcie w świecie, ale nie zeświecczeni.” (Droga, 939). W ten sposób unikniecie niebezpieczeństwa zeświecczonej mentalności, która uważa życie duchowe za coś zamkniętego w prywatności i bez znaczenia dla życia publicznego. Jeśli

ludzie nie przyjmą do swych serc
łaski Boga, jeśli nie będą się modlić,
jeśli nie będą korzystać z
Sakramentów, jeśli nie będą zabiegać
o osobistą świętość, stracą z pola
widzenia właściwe znaczenie ich
ziemskiej wędrówki. Ziemia- jak
przypomina nam wasz
Błogosławiony Założyciel- jest drogą
do nieba, a życie każdego
wierzącego, nawet z jego lub jej
ciężarami i ograniczeniami może
stać się prawdziwą świątynią, w
której przebywa Syn Boży, który stał
się człowiekiem.

Na waszej, pełnej wyzwań, duchowej
i apostołskiej drodze, niechaj was
zawsze prowadzi miłość i przykład
Najświętszej Marii Panny i jej
małżonka Świętego Józefa. Polecam
wasze rodziny ich wstawiennictwu w
niebie. Powierzam Im także
wszystkie wasze zajęcia, aby mogły
zawsze służyć Ewangelii. Abyście
zawsze potrafili pracować w

braterskiej solidarności i komunii z
wszystkimi innymi członkami
wspólnoty chrześcijańskiej i z
wszystkimi instytucjami Kościoła.
Niech Bł. Josemaría w dalszym ciągu
czuwa nad wami z nieba, abyście we
wszystkich sytuacjach potrafili żyć
jak wierni uczniowie Chrystusa.
Zapewniam was o mojej modlitwie w
tej intencji, i czule błogosławię wam i
waszym rodzinom oraz wszystkim
wiernym waszej Prałatury.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/jan-pawe-ii-na-stulecie-urodzin-josemarii/> (14-03-2026)